

Interjú Judit nénivel

Miért választotta ezt a pályát?

Már gyermekkoromban is nagyon szerettem tanító néniset játszani, alsó tagozatban egy remek tanítót kaptam, akit a mai napig példaképemnek tekintek. A gyermekszeretet, és a szakmai tudás egyaránt jelen van nála a mai napig is. Már első osztályos koromban eldöntöttem, hogy olyan tanító szeretnék lenni, mint ő. Abban az időben még csak játék babákat és plüssállatokat ültettem sorba és őket tanítottam, gyakran felvéve kedves tanítóm tanítási stílusát. Tanítottam őket írni, olvasni, számolni. Naplót és ellenőrzőt gyártottam, dolgozatokat írtam és javítottam. Mikor ezekre rátalálok és visszaolvasom, eszembe jut, hogy mennyire lelkesen csináltam ezt már gyermekként is. A pedagóguspálya iránti elköteleződésem talán családi vonás is. Édesanyám a másik nagy példaképem ebben a hivatásban. Sok éve óvónőként dolgozik, de a mai napig nem telik el úgy nap, hogy ne mesélne szeretettel a gyermekekről és a velük történekről. Ezeket a történeteket hallgatva még jobban megismerhettem a pedagóguspályát. Általános iskolás koromtól kezdve gyakran látogattam meg őt a munkahelyén. Kezdetben együtt játszottam a kis ovisokkal, később már próbáltam őket terelgetni, tanítgatni is. A köztük eltöltött idő egyre erősítette bennem azt az érzést, hogy én is gyermekekkel szeretnék foglalkozni.

Gyermekkorában gondolkodott másik szakmán?

Gyermekként sok minden érdekelt. Például, hogy a növényeket ki gyógyítja meg? Hiszen ők nem tudnak elmenni az orvoshoz. Emlékszem volt egy időszak, amikor növényorvos szerettem volna lenni, aki a beteg fákat és növényeket meggyógyítja. Persze akkor még nem tudtam, hogy ilyen tényleg van. Gyermekkoromban rengeteg gyümölcsfánk volt, és mikor édesapám levágta az ágát egy fának, mert éppen letörte a vihar vagy elszáradt, akkor én kötszert kértem, és sebtapaszt tettem a levágott ág helyére. Aztán ahogy egyre nagyobb lettem, úgy vált egyre erősebbé bennem a tanítás, a törődés vágya. Folyamatosan elvarázsolt a kicsi gyermekek őszinte világa. Egy idő után már nem tudtam magamat máshol elképzelni csak tanítóként.

Hol végezte iskolai tanulmányait?

Tapolcán a Kazinczy Ferenc Általános Iskolában kezdtem tanulmányaimat, majd a középiskolát a Batsányi János Gimnáziumban végeztem. Érettségi után Győrbe kerültem, ahol

a Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Karán elvégeztem a tanító szakot, természetismeret műveltségterülettel. A legszebb évek számomra ezek voltak, hiszen itt már arról tanulhattam, amit szeretek, a tanítás „művészetéről” és a gyermekekről.

Mi volt a kedvenc tantárgya?

Elsősorban a humán tárgyak érdekeltek. A történelem, a művészettörténet és az irodalom mindig magával ragadott. A humán tárgyak mellett a természettudományok is érdekeltek, ezen belül főként azok a tárgyak, amelyek a természet megismerését segítette. Ilyen volt a biológia és a földrajz. Szerettem tanulni az állatokról, növényekről és a minket körülvevő gyönyörű tájról, természeti adottságokról.

Iskolánkban sakk-szakkört is tart. Miért éppen a sakkot választotta?

Így van, nagy örömmre idén elindult a sakk-szakkör, amelyen 15 lelkes tanuló vett részt az alsó tagozatból. A sakk egy nagyon fejlesztő táblajáték, azt is szokták mondani, hogy az agy tornacsarnoka. Fejleszti a memóriát, sikerélményhez juttat és feltölt, amikor tehetem, én magam is előveszem a sakkot és játszok. Előfordul, hogy a szakkörön a gyerekekkel is leülök játszani, akik között már vannak elég komoly ellenfelek is. ☺ Én édesapámtól tanultam meg sakkozni kb. 7 éves koromban. Ez ekkor még olyan volt számomra, mint a többi társasjáték. Néha elővettük, játszottunk, de komolyan nem foglalkoztam vele. Aztán a főiskolai évek alatt adódott egy olyan lehetőség, hogy a tanító szakos hallgatók sakkpedagógiát, elméletet és gyakorlatot is tanulhatnak heti négy órában. Én szinte gondolkodás nélkül éltem ezzel a lehetőséggel, és ekkor kezdtem el komolyabban foglalkozni a sakkal. Azonban én se sakk bajnok, se nagymester nem szeretnék lenni. Egyszerűen csak szeretném minél több gyermekhez eljuttatni ezt a fantasztikus játékot, hogy játszva fejlődhessenek a sakk által.

Mit csinál szabadidejében?

Mit csinál egy tanító szabadidejében? Feladatlapokat szerkeszt, dolgozatokat javít, készül az óráira, új módszereket keres, és igyekszik szakmailag folyamatosan megújulni. Azonban nemcsak szakmailag, hanem testileg és lelkileg is szükség van a megújulásra, kikapcsolódásra. Számomra a természet, a zene, az olvasás, az úszás és a kerékpározás azok a tevékenységek, amelyek során a hétköznapi rohanásából kikapcsolok és feltöltődök. A stressz oldásában pedig a FitFight segít, amely egy küzdősport alapokra épített fitness irányzat. Heti rendszerességgel egy ilyen edzésen is részt veszek, amely segít a mindennapi feszültséget egészséges keretek között levezetni.

